

АКТ

Върховен административен съд

РЕШЕНИЕ

№ 10327

София, 20.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Второ отделение, в съдебно заседание на шести октомври две хиляди двадесет и шеста година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:ГАЛИНА СОЛАКОВА

ЧЛЕНОВЕ:МАРИЕТА МИЛЕВА

БРАНИМИРА МИТУШЕВА

при секретарИлияна Иванова и с участието на прокурора Илиана Стойкова изслуша докладваното от председателя Галина Солакова по административно дело № 5343/2026 г.

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на Д. В. Н. от гр, Бургас, чрез адв. Кралев като процесуален представител, срещу решение № 1565 от 19.02.2026 г., постановено по адм. дело № 1121/2025 г. по описа на Административен съд-Бургас. Излагат се доводи за неправилност на решението поради несъответствие с материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост. Прави се искане за отмяна на решението и постановяване на друго, с което да се отмени оспорения административен акт, както и присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът – директорът на Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи – Бургас /ОДМВР - Бургас/, чрез пълномощника си гл. юрк. Владимирова, в писмен отговор, изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Върховната касационна прокуратура дава мотивирано заключение за правилност на обжалваното решение и неоснователност на касационната жалба.

Върховният административен съд, второ отделение, намира касационната жалба за процесуално допустима, като подадена от надлежна страна срещу неблагоприятен за нея съдебен акт и в срока по чл. 211, ал. 1 АПК.

Разгледана по същество е основателна.

С обжалваното решение е отхвърлена жалбата на Д. Н. против заповед № 251з-2936/30.05.2025 г. на директора на ОДМВР – Бургас, с която на основание чл. 204, т. 3 във вр. с чл. 197, ал. 1, т. 6 и чл. 194, ал. 2, т. 4 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР) поради неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР и чл. 203, ал. 1, т. 13 ЗМВР, които деяния са несъвместими с

етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата, му е наложено дисциплинарно наказание "уволнение" и е прекратено служебното му правоотношение.

За да постанови този резултат, съдът приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган по чл. 204, т. 3 ЗМВР, в изискуемата форма и с необходимото съдържание съгласно чл. 59, ал. 2 АПК във вр. с чл. 210, ал. 1 ЗМВР, без допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и при правилно приложение на материалния закон. Излага съображения, че изискването за образуване на дисциплинарното производство и определяне на дисциплинарно разследващия орган е в съответствие с нормата на чл. 207, ал. 1, т. 2 ЗМВР. Посочва, че е спазена предвидената процедура, както и сроковете по чл. 195, ал. 2 ЗМВР, като в хода на дисциплинарното производство не е нарушено правото на защита на служителя. Достига до извод за безспорна установеност на виновното извършване на деяние, което правилно е квалифицирано като нарушение по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 4 ЗМВР - неспазване на правилата по т.19, т.316, т.71 и т.75 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, което е довело до уронване престижа на службата. Излага съображения, че с действията си служителят компрометира институцията като цяло и създава негативен отзвук в обществото, като поведението му съставлява тежко дисциплинарно нарушение съгласно чл. 203, ал. 1, т. 13 ЗМВР, обуславящо налагането на най-тежкото дисциплинарно наказание "уволнение", поради което законосъобразно служебното му правоотношение е прекратено.

Решението е постановено при изяснена фактическа обстановка, но неправилно приложение на материалния закон.

От данните по делото е видно, че Д. В. Н. е заемал длъжността „младши инспектор“ в сектор „Специализирани полицейски сили“ (СПС) към отдел „Охранителна полиция“ при Областна дирекция на МВР (ОДМВР) – Бургас, като е запознат с Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР на 06.01.2020 г. и с неговото изменение от 2024 г., както и с длъжностната характеристика за заеманата от него длъжност.

Дисциплинарното производство срещу служителя е образувано въз основа на заповед рег. № 251з-700/10.02.2025 г. на директора на ОДМВР – Бургас, издадена по повод докладна записка рег. № 251р-8000/10.02.2025 г. на началника на отдел „Охранителна полиция“, за това, че на същата дата, около 11:15 ч., пред централния вход на сградата на ОДМВР – Бургас, в извънработно време, Н., облечен в черна служебна полицейска униформа с надпис „POLICE“, е осъществил несъгласувана медийна изява пред граждани и журналисти, разгласил е информация за организацията на патрулно-постовата дейност в сектор „СПС“ и детайли по проведена полицейска операция по задържането на лицето А. И., като е показал пред камерата служебен документ на хартиен носител. В изявлението си Н. е отправил твърдения, че ОДМВР – Бургас се управлява не от директора старши комисар В. М., а от трето лице – бизнесмена Н. Ф., като е обвързал със същото неправомерно влияние заместник-директора, началниците на отдели „Криминална полиция“ и „Охранителна полиция“, началника на БОП – Бургас и началника на Второ РУ – Бургас.

По повод изявлението е дадено сведение от Дирекция „Пресцентър и стратегически комуникации“, че медийната изява не е съгласувана и е в нарушение на вътрешните

разпореждания . Изявлението е предизвикало широк отзвук в електронни медии и социалната мрежа Facebook, довело до изслушване на министъра на вътрешните работи в Народното събрание на 14.02.2025 г.

В хода на разследването, със заповед на директора на ОДМВР – Бургас, съставът на дисциплинарно-разследващия орган (ДРО) е изменен, като са включени по двама външни служители от ОДМВР – Сливен и ОДМВР – Ямбол.

На 11.04.2025 г. ДРО е изготвена Обобщена справка рег. № 251р-19006 с предложение за налагане на наказание „уволнение“. Покана рег. № 251р-19014/11.04.2025 г. за запознаване със справката е връчена лично на служителя на 23.04.2025 г. в 13:35 ч. в присъствието на упълномощения от него адв. Кралев. На 24.04.2025 г. Н. е депозирал искане вх. рег. № 251р-20617 за прекратяване на производството на основание Закона за защита на лицата, подаващи сигнали или публично оповестяващи информация за нарушения (ЗЗЛПСПОИН) и вътрешните правила на МВР.

На 09.05.2025 г. ДРО е изготвил Становище рег. № 251р-23304 до наказващия орган по чл. 207, ал. 12 от ЗМВР, с което е отхвърлил искането по ЗЗЛПСПОИН като неоснователно и е потвърдил предложението за уволнение.

Въз основа на обобщената справка и становището е издадена оспорената заповед № 251з-2936/30.05.2025 г., подписана от лице, заместващо директора на ОДМВР – Бургас по силата на заповед за заместване рег. № 251з-2878/29.05.2025 г. С нея на Н. е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното му правоотношение на основание чл. 204, т. 3 във вр. с чл. 197, ал. 1, т. 6, чл. 194, ал. 2, т. 4 и чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР за виновно нарушение на т. 19, т. 31б, т. 71 и т. 75 от Етичния кодекс. На 03.06.2025 г. заповедта е връчена на служителя на МВР и същия ден срещу административния акт е подадена жалба.

При така установената фактическа обстановка, административният съд се е произнесъл по законосъобразността на процесната заповед без да изследва въпроса за евентуална защита на Д. Н. срещу дисциплинарно уволнение по смисъла на специалния ЗЗЛПСПОИН, в който смисъл е един от основните доводи на жалбоподателя. Такова искане е заявено изрично и в хода на дисциплинарното производство - за прекратяване на дисциплинарното разследване на основание чл. 18 във вр. с чл. 17, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛПСПОИН.

ДРО в своето Становище от 09.05.2025 г., а впоследствие и ДНО в заповедта за уволнение, са отхвърлили това искане с бланкетния аргумент, че специалният закон не намира приложение в дисциплинарите производства по ЗМВР.

Този извод е неправилен. ЗЗЛПСПОИН се явява специален, спрямо ЗМВР и цели да насърчи разкриването на корупция в държавния апарат чрез предоставяне на имунитет срещу уволнение. Неправилно е прието от съда, че медийното изявление на Н. пред сградата на ОДМВР – Бургас представлява единствено дисциплинарно нарушение по чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР. Това действие по своята правна същност съставлява „публично оповестяване на информация за нарушения“ по смисъла на чл. 7 от ЗЗЛПСПОИН, тъй като лицето е държавен служител в МВР, който е придобил информацията за твърдения от него „корупционен натиск“ при и по повод изпълнение на служебните си задължения в сектор

„СПС“ във връзка с извършената проверка на лицето А. И. на 05.02.2025 г. Изложеното попада изцяло в хипотезата на чл. 5, ал. 1 от специалния закон. В разпоредбата на чл. 7, ал. 1 от същия закон е предвидено, че лицето следва да е имало основателна причина да смята, че информацията е била вярна към момента на оповестяването. В конкретния случай по делото са събрани безспорни писмени доказателства (писма от Районна прокуратура – Бургас и Справка на Дирекция „Вътрешна сигурност“ на МВР), които установяват, че изнесените от Н. факти за задържаното лице и извършваните проверки за корупция срещу неговия началник гл. инспектор М. са обективната и доказана истина.

При положение, че Н. безспорно има качеството на лице по чл. 7 ЗЗЛПСПОИН, то по отношение на него приложение намира императивната забрана по чл. 33, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛПСПОИН, съгласно която се забранява всяка форма на ответни действия спрямо сигнализиращите лица, имащи характера на репресия, включително под формата на уволнение или налагане на дисциплинарни наказания. От данните по делото е видно, че изявлението е дадено на 10.02.2025 г., а дисциплинарното производство е образувано в същия ден. Издаването на заповедта за уволнение е директна, класическа и незаконна форма на институционална репресия от страна на ръководството на ОДМВР – Бургас заради изнесената от служителя информация. В мотивите на заповедта изрично е записано, че уволнението на Н. е следствие на изявлението му пред медиите. Това представлява нарушение на материалния закон, тъй като служителят е уволнен в нарушение на ЗЗЛПСПОИН. С оглед изложеното и на основание чл. 33, ал. 4 от същия закон, предприетите ответни действия (в настоящия случай уволнението на служителя) са недействителни по силата на самия закон. Административният орган е бил длъжен, при наличието на висящо производство за защита на лицето и явни данни за разкриване на престъпления да спре или прекрати дисциплинарната процедура. Като не го е сторил, а вместо това е уволнил служителя, директорът на ОДМВР – Бургас е издал незаконосъобразен административен акт.

Предвид горното, обжалваното решение като неправилно следва да бъде отменено изцяло и вместо него – постановено друго по същество, с което да се отмени заповед № 2513-2936/30.05.2025 г. на директора на ОДМВР – Бургас.

При този изход на спора и с оглед своевременно заявената претенция от касатора за присъждане на разноски ,на основание чл.143, ал.1 АПК, следва да се осъди ОДМВР – Бургас да заплати на Н. сумата 40,90 евро, съставляваща реално направените разноски - заплатени държавни такса от 35,79 и 5,11 евро за двете съдебни инстанции.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Върховният административен съд, второ отделение,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 1565 от 19.02.2026 г. по адм. дело № 1121/2025 г. по описа на Административен съд-Бургас и вместо това ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ заповед № 2513-2936/30.05.2025 г. на директора на ОДМВР – Бургас изцяло като незаконосъобразна.

ОСЪЖДА Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи – Бургас да заплати на Д. В. Н., [ЕГН] сума в размер на 40,90 евро /четиридесет евро и деветдесет цента/,

разноски.

Решението е окончателно.

Вярно с оригинала, ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ ГАЛИНА СОЛАКОВА секретар: ЧЛЕНОВЕ: /п/ МАРИЕТА
МИЛЕВА

/п/ БРАНИМИРА МИТУШЕВА